

[Skræppenborg-Nielsen.]

det nuværende æskesystem, der i et så lille land som Danmark er ganske overflødig. Al livsforsikring, al lovpligtig forsikring og al brandforsikring bør efter vor opfattelse overtages af det offentlige. En sådan centralisering af forsikringsvæsenet vil billiggøre administrationen, og da staten ikke som de private selskabers aktionærer skal tjene på virksomheden, kan forsikringspræmierne sættes betydeligt ned, og udbytningen af de forsikrede kan bringes til afslutning — og det er ikke et øjeblik for tidligt. Vi for vort vedkommende er helt på det rene med, at den højtærede handelsminister ikke har hensigter i så henseende, det fremgår tydeligt af ministerens skriftlige fremsættelse af forslaget, og det synes vi er meget beklageligt. For uanset hvordan man vender og drejer det, er det netop det offentliges overtagelse af forsikringsvirksomheden, der skal til, hvis man i det hele taget er indstillet på at ændre noget som helst, og det kan man somme tider godt have grund til at tvivle på.

Nu vel, lad os få den kommission nedsat. Lad os til sin tid tage stilling til resultatet af dens undersøgelser og så håbe på, at det ikke varer alt for længe, før kommissionens arbejde kan afsluttes, simpelt hen fordi det hæster.

Jeg har et par bemærkninger til de foregående ordførere, først til det ærede medlem hr. Finn Poulsen. Jeg vil gerne sige som min absolutte mening, at jeg synes i allerhøjeste grad, at der findes saglige oplysninger, som begrundet nedsættelsen af en kommission som den her foreslåede.

Til det ærede medlem hr. Ninn-Hansen vil jeg sige, at det i hvert fald ikke for mig drejer sig om en teoretisk diskussion om forsikringsvæsenets struktur, tværtimod. Så nævnte det ærede medlem hr. Ninn-Hansen de offentlige sygekassers omkostninger og henviste til den nylig udkomne betænkning vedrørende dette forhold. Det er fuldkommen rigtigt, at der er meget at rette for de offentlige sygekassers vedkommende, og vi, der har med disse sygekasser at gøre, hilser med glæde, hver gang der er mulighed for at få noget rettet til det bedre. Det er mærkeligt, at det ærede medlem hr. Ninn-Hansen ikke interesserer sig så meget for de private sygeforsikrings-selskaber. Der findes mig

bekendt 85 af disse selskaber her i landet, og i regnskabsåret 1957, eller måske var det i regnskabsåret 1958, udbetalte disse private sygeforsikrings-selskaber 65 pct. af den indbetalte præmie i tilskud til de forsikrede, medens ikke mindre end 35 pct. af præmieindtægten gik til aktionærer og administration. Jeg synes, det er, jeg vil ikke sige helt ved siden af at skyde på de offentlige sygekasser, men i relation til det, jeg her har nævnt, synes jeg, det ærede medlem skulle skyde andre steder hen, hvor det var mere nødvendigt.

Det var jo meget varme forsvarstalere for forsikringsvæsenet, der her talte. Hverken det ærede medlem hr. Finn Poulsen eller det ærede medlem hr. Ninn-Hansen ville jo have ændret noget som helst, og det får mig til at stille dette spørgsmål: hvad er det for kapitalinteresser, man her søger at varetage? For det er jo det, det drejer sig om.

Grøndahl: Når man får et lovforslag forelagt, forsøger man at vurdere, hvilke virkninger det vil få, og hvilke formål forslaget skal tjene. Efter den højtærede ministers fremsættelsestale er der her hovedsagelig tænkt på at tilgodese forsikringstagernes interesser. Jeg vil dog snarere formode, at den virkelige grund til lovforslagets fremsættelse er en vis socialiseringshensigt.

Efter vor opfattelse er den foreslåede forsikringskommission ganske overflødig. Det eneste sikre resultat er, at den vil koste statskassen en hel del penge. Har den højtærede minister et bare omtrentligt skøn over, hvad sådan en kommission vil koste?

Som den højtærede minister selv siger i sin meget udførlige fremsættelse, er monopollovens almindelige bestemmelser også gældende for forsikringsbranchen, og hvis monopolrådet gennem forsikringsrådet ikke kan føre den nødvendige kontrol ved præmiefastsættelserne, har monopolrådet plus forsikringsrådet akkurat den samme adgang som den foreslåede kommission til at tilkalde særlig sagkyndige i det omfang, det skønnes fornødent. Hvorfor skal man have en stor, dyr kommission til at gøre det, som allerede eksisterende myndigheder kan gøre?

Der er også en anden grund til, at vi ikke vil støtte lovforslaget; det er vor ængstelse